

број 1

Maj 2017.

Пожаревачки МЕДИЦИНАР

Часопис ученика Медицинске школе Пожаревац

70 година школе

Константина

Медицински

Уводна реч

Идеја да покренемо лист ученика Медицинске школе постоји већ неколико година. Иако су се многи разлози појављивали као препрека тој замисли, финансијска средства су највише допринела да се ова идеја годинама не реализује. Напокон, ове године смо смогли снаге и уложивши додатни напор, а мотивисани и чињеницом да ове године обележавамо 70-година постојања и рада Школе, успели смо да преточимо идеју у дело.

Основни циљ часописа је да забележимо интересантне догађаје и истакнемо најважнија постигнућа наших ученика у разним наставним и ваннаставним активностима. На овај начин ћемо забележити догађаје који су битни за школу, и детаље који су важни ученицима, а који би остали забележени само у сећањима појединача или мањих група ученика и наставника. Временом би та сећања избледела и лако би се заборавила, а овако ће остати трајна. То су они догађаји и подаци који не улазе у годишњи извештај о раду школе, али који су вредни бележења.

Надам се да ћемо на овај начин мотивисати и друге ученике да у већем броју учествују у ваннаставним активностима, спортским, драмским, ликовним и другим секцијама, јер ће резултати њихових активности бити забележени и трајно сачувани.

Захваљујем наставницима, члановима тима за израду листа и свим ученицима који су на било који начин учествовали у изради овог листа.

Намера нам је да часопис излази једном годишње и да обухвати актуелности из једне календарске године, у овом првом броју из 2016. Верујемо да ће то постати део традиције и идентитета наше школе и у будућности.

Ово је први број часописа, и као што је сваки почетак тежак тако смо и у изради овог првенца наилазили на низ потешкоћа, али надам се да смо их успешно превазишли, остали на висини задатка и испунили очекивања с почетка ове замисли.

Медицинар

Импресум

Директор:

Издавач:

Уредништво:

Редакција:

Графички дизајн и прелом
за штампу:

Насловна страна:

Тираж:

Штампа:

Часопис ученика

Медицинске школе

Драган Новчић

Медицинска школа

Пожаревац

Тина Капларевић

Јелена Митић

Манојловић

Наташа Милојевић

Ружица Лазић

Јелена Ђуровић

Анђела Николов IV4

Александра Џаврић III3

Јована Секулић II2

Марија Радосављевић

Коста Грујић II2

500

Sdpress Смедерево

Садржај:

1. Уводна реч.....2
2. Историјат школе.....3
3. Медицинска школа данас.....5
4. Интервју са јунацима нашег времена..6
5. Ученик генерације.....8
6. Такмичења.....9
7. Ученички парламент.....10
8. Секција Црвени крст.....12
9. Реч педагога.....13
10. Позориште на отвореном.....14
11. Угледни час.....15
12. Литерарни радови ученика.....16
13. Ликовна колонија.....18
14. Екскурзије.....20
15. Забавна страна.....22
16. Спорт.....23

Од Школе за лекарске помоћнике до Медицинске школе др Војислав Дулић

Средња медицинска школа у Пожаревцу основана је решењем Министарства народног здравља 11. августа 1947. године. Решење Владе Народне Републике Србије број 719 на основу чл. 76. и 79. Устава НРС, а на предлог Комитета за средње и ниже стручне школе и курсеве, 11. августа 1947. године. Решење су потписали Урош Јокић, министар народног здравља, и председник Владе НРС др Благоје Нешковић. У образложењу овог Решења стајало је да се тројазредне школе за медицинске сестре оснивају у градовима: Зрењанин, Суботица, Крагујевц, Пожаревц и Косовска Митровица.

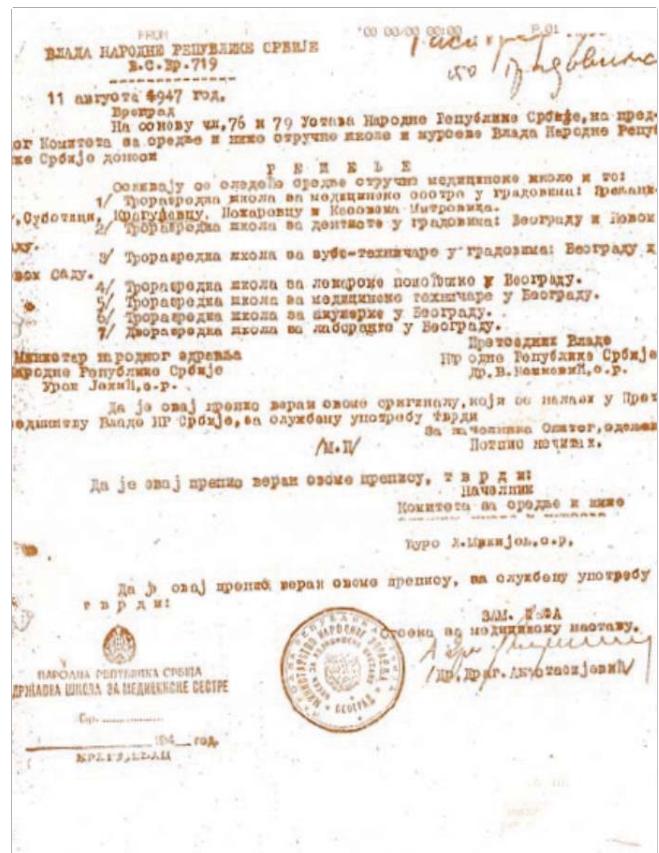
Ова прва медицинска школа у Пожаревцу била је интернатског типа. Школовање у интернату било је бесплатно, односно држава је сносила све трошкове одабраних питомица. Школа и интернат биле су смештене у једној згради, која се налазила у Немањиној улици број 7. Била је то зграда некадашње Земљорадничке задруге „Јединство“ у Пожаревцу.

Била је то једноспратна, невелика зграда, на први поглед не би се могло рећи да је ту могла бити школа и интернат, јер се објекат ни по чему није разликовао од осталих кућа које су га окруживале. Тек уласком у двориште и разгледањем зграде, кроз отворене прозоре, добијао се сасвим други утисак који су одавале чисте, уређене собе интерната. Интернат и школа су овде биле смештене само једну школску годину (1947/48.). Од пролећа 1948. почело је пресељење у зграду некадашње Окружне болнице, садашње зграде Економско-трговинске школе (стари објекат – некадашња зграда Пожаревачког среза). Окружна болница, која је у овој некадашњој згради Пожаревачког среза била од 1918. године, остала је овде све до пресељења у нову, садашњу зграду 1948. године.

Те прве, школске 1947/48. године, било је укупно 30 ученица – питомица у интернату.

Школа је била организована као трогодишња средња школа са утврђеним наставним планом и програмом који је прописало Министарство здравља. Пракса се обављала у Дому здравља, почевши од другог полуодишта. У првом полуодишту, од 6. октобра 1947. до 15. јануара 1948. настава је била теоријска, углавном слична или иста као и код гимназијских предмета у V и VI разреду. Ове предмете су им предавали професори гимназије, док су стручне предмете држали лекари болнице. У првом разреду било је 16 предмета, у другом 18, а у трећем 19 предмета.

Прва генерација из 1947. године завршила је средњу Медицинску школу за лекарске помоћнике (како се она званично називала), по трогодишњем плану и програму школске 1949/50. године. У први разред се уписало, септембра 1947. године 31 ученица, али их је остало 30. Од тих 30, из прве генерације школу је завршило са успехом 29 ученица.

Прва генерација из 1947. године завршила је средњу Медицинску школу за лекарске помоћнике (како се она званично називала), по трогодишњем плану и програму школске 1949/50. године. У први разред се уписало, септембра 1947. године 31 ученица, али их је остало 30. Од тих 30, из прве генерације школу је завршило са успехом 29 ученица.

Прва генерација (1947-1950) са инструкторком Надом Митровић

Данас школу похађа 535 ученика који су распоређени у 18 одељења од првог до четвртог разреда, у више образовних профиле, у подручју рада здравство и социјална заштита. Још увек је на адреси Лоле Рибара 6-8 у Пожаревцу. Традиционално, влада велико интересовање за школовање у нашој школи. Највеће интересовање је за медицинске сестре-техничаре и фармацеутске техничаре, али и за остале образовне профиле, из године у годину, потребан је велики број бодова за упис. Нажалост, не можемо уписати све ученике који би то желели.

Мисија школе је оспособљавање кадра конкурентног на тржишту рада, са знањима потребним за рад у здравству, развијање способности за хумано деловање, као и за наставак школовања на високообразовним институцијама.

За 70 године постојања Медицинска школа у Пожаревцу је оспособила кадар за потребе здравства и друштву дала армију медицинских радника, која покрива укупне потребе свог региона и шире. Успешно је образовала: болничаре, бабице, медицинске сестре, фармацеутске, лабораторијске, зубарске и санитарно-еколошке техничаре. Ученици са дипломом наше школу су цењени радници и широм Европе.

Многи од њих су наставили своје школовање, пре свега на медицинском, стоматолошком и фармацеутском факултету. Међутим, нису само настављали на факултетима из здравствене струке. Настављају школовање и на правном, хемијском, пољопривреном, филолошком и др. Постали су успешни лекари, правници, професори, који су се враћали својој школи учествујући у настави као редовни професори или као хонорарни стручни сарадници.

Настава из општеобразовних и теоријски део из стручних предмета се одвија у школи, док се вежбе и практичан део наставе из стручних предмета обављају у Градској болници, Дому здравља, Апотекарској установи, вртићима и школским кабинетима.

Нови објекат Медицинске школе, који отворен 2008. године, заузима површину од 1.118 квадратних метара. Тиме је решен дугодишњи недостатак учионичког простора.

Наставно особље и ученици заслужили су да се трајно и квалитетно сместе у оваквом објекту који по својим грађевинским и техничким карактеристикама, модерном и савременом опремом, представља један од савременијих објеката ове намене у Србији.

У саставу школе су и кабинети за анатомију, фармацеутску хемију и здравствену негу. Школа такође поседује савремену зубну лабораторију, кабинет за зубне техничаре, физику, хемију и кабинете за језике, који су у функцији практичне обуке ученика на одговарајућим образовним профилима. Кабинети су опремљени модерном опремом и наставним средствима који су предуслов за успешно образовање и оспособљавање за самосталан рад.

Наставни кадар чине наставници у сталном радном односу и лекари и фармацеути, ангажовани по уговору о извођењу наставе. Наставници у сталном радном односу су наставници општеобразовних предмета (српског језика и књижевности, математике, хемије и др), наставници здравствене неге и једног броја стручних предмета (зуботехничких предмета, анатомије, патологије и др). Лекари специјалисти и дипломирани фармацеути, који су запослени у Градској болници и Апотекарској установи предају стручне предмете. Набројаћемо само мањи број предмета: интерна медицина, хирургија, педијатрија, фармацеутска технологија, фармакогнозија, козметологија и др. У настави је ангажовано око 70 професора, лекара специјалиста, фармацеута, стоматолога, виших медицинских сестара и техничара.

Школа подстиче стално стручно усавршавање на одговарајућим акредитованим семинарима.

Поред редовне наставе, у школи се организују и ваннаставене активности ученика. Од ових секција издавајмо: еколошку секцију, литературну секцију, ликовну, спортску, секцију Црвеног крста и друге. Секције Црвеног крста и Прве помоћи датирају још од најранијих дана постанка школе и до сада су оствариле велике успехе. Екипа Прве помоћи сваке године учествује на општинским и републичким такмичењима и осваја значајне резултате.

ОБОГАЋИВАЊЕ МИКРОКОСМОСА

Ј.М.М. - Одлука да будете наш први учесник рубрике *Интервју са јунацима нашег времена* дошла је сасвим спонтано. Наметнули сте се као избор својом скромношћу с једне стране и врло интересантном биографијом која је дошла у зенит интересовња објављивањем Ваше књиге: *Основи трофактор теорије развоја физичких способности*.

Можете ли нас, у најкраћим цртама, упознati са темом Ваше књиге?

С.Љ. - Захваљујем се редакцији часописа *Медицинар* што сте ми указали част да дам свој допринос у раду и настанку нашег школског листа. Са задовољством ћу одговорити на ваша питања.

При крају студија, припремајући дипломски рад, дошао сам у контакт, са спортском науком, односно, литературом из те области. Тада, на нивоу интуиције, увиђам да постоје скривене везе између поједињих феномена у спорту и опште тренажне теорије. Тако сам дошао до идеје која ће бити незаменљива помоћ у озбиљном проучавању спортских активности.

Ј.М.М. - Физика је Ваше професионално, или можда и животно опредељење, узимајући у обзир студије и касније, педагошки рад у Медицинској школи?

Да ли та склоност ка природним наукама, конкретно физици, потиче још од Вашег најранијег образовања?

С.Љ. - Основну школу Ђура Јакшић завршио сам у Ковину и тада, у тој етапи школовања, физици нисам придавао посебан значај. Сећам се једино да сам на контролним тестовима био међу најбољима.

У гимназији Бранко Радичевић у Ковину почeo сам самостално да решавам задатке из физике. Самостално сам хтео да окупшам срећу и ишло ми је, релативно, успешно.

У другом разреду гимназије припремао сам се самостално за окружно такмичење и освојио сам прво место.

После гимназије, дошле су студије физике, некако, по логици ствари...

Ј.М.М. - На Државном првенству Србије за ветеране 2013. године освојили сте две златне медаље: једну у дисциплини скок у даљ а другу у трци на сто метара. Овај Ваш успех у спортским дисциплинама је нас, Ваше колеге, пријатно изненадио.

Откуд Ви у свету спорта, па још у такмичарском делу?

С.Љ. - У овом случају, изненадења нема, драга колегинице! Оно може, евентуално, да произађе из непознавања моје вишесегментне личности! (СМЕХ...)

Спорт ми је најзначајнија активност којом сам се бавио још у основној школи. Занимљив је податак да сам у седмом разреду основне школе скакао у даљ 6,43 метара што је било на нивоу нашег државног рекордера Ненада Стекића у истим годинама - 6,46 метара.

На крају осмог разреда, освојио сам златну медаљу на школској спортској олимпијади у Сомбору и проглашен сам за спортисту године општине Ковин.

У Загребу, 1989. године на првенству СФРЈ постао сам првак државе за пионире у скоку у даљ.

Као ученик гимназије освојио сам сребрну медаљу у штафети 4x100 метара као члан млађе јуниорске штафете Црвене Звезде на државном првенству у Загребу 1990. године. Две године касније, поставио сам и свој лични рекорд у скоку у даљ - 6,85 метара скочући за Црвену Звезду на јуниорском екипном купу СРЈ.

Ј.М.М. - А, данас, после свих тих успеха, шта Вам представља мотив да се спортом бавите са истим ентузијазмом, рекла бих, као кад сте били деца?

С.Љ. - Можда најбитнији разлог због чега је то тако, јесте моја жеља да и даље учим и усавршавам своје мајсторство. Ја сам се трудио да проникнем у оно што је добро и што позитивно утиче на моје здравље. Као резултат истражности у бављењу спортом и тренинзима је моја физичка спретност - она је на истом нивоу као

Ј.М.М. - Спорт и природне науке нису једине области у сфери Вашег интересовања, ту значајно место заузима и бављење музиком на један врло креативан и захтеван начин...

С.Љ. - Да, једна од највећих прекретница у мом животу је када сам увидео неке нове музичке димензије. Од тада, музика за мене није више средство забаве већ средство за учење. Захваљујући њој, откривам аналогије и везе које пројимају велики број области и полако напуштам систем програмиранисти у који сви улазимо путем спољних утицаја.

Ј.М.М. - Мислите на мукотрпан процес рада на емотивној интелигенцији и отрежњењу рација?

С.Љ. - Такорећи, од тада започињем мукотрпни и неизвесни пут самоизградње који поприма потпуно нове квалитете. Увиђам велики број слабости које поседујем (нелогичне ставове, сујеверје, нереално мишљење о себи...) и трудим се да их превазиђем.

Тако сам уписао нижу музичку школу Стеван Мокрањац и након две године сам почeo да компонујем. Схватио сам да људи који се баве музиком и они који се не баве, имају нужно различите погледе на саму музику и њен смисао и да те разлике зависе од висине на коју је подигнута лествица људских тежњи.

У мојим последњим радовима доминирају историјске теме: *Strafgericht 06.04.1941*, *The Freedom Mountain*, *Border Crossing*, *Ноћ попут ове, Гаврило 1894*, *Бановић Страхиња* (први део).

Ј.М.М. - Господине Љубисављевићу, Ви сте један од најзанимљивијих професора у Медицинској школи, на основу анонимне анкете спроведене међу ученицима наше школе. Као неке од важних карактеристика ученици истичу оригиналност и свестраност!

Да ли Вас изненађује чињеница да у данашњем времену систем вредности не обухвата суштинске вредности а да се свестраност тумачи као расплинутост а не као способност индивидуе за различите видове изражавања.

С.Љ. - Што се тиче система вредности, треба знати да ниједан систем вредности није створен преко ноћи. Поступно се прешло у један безличан систем где су се ствари окренуле наглавачке и где је свако (ко је хтео) добио прилику да покаже свој квалитет (или неквалитет).

Оригиналност је изашла из моде а безличност и копирање су добили својих продужених пет минута. Ипак, треба знати да су суштинске вредности непроменљиве константе које можемо и заборавити, али пре или касније, ако желимо напредак морамо им се вратити!

Ј.М.М. - На крају, која би била Ваша порука младим људима?

С.Љ. - Најкраћа порука би била да треба обогаћивати сопствени микрокосмос, јер је то унутрашњи свет у коме живимо. Не треба јурити за спољашњим титулама и похвалама јер се оне све мање добијају на основу реалних заслуга.

Треба знати шта је то суштинско и остати на путу који је проткан тим вредностима, јер у супротном, човек може упасти у врзино коло, где нема правог напретка и у којем се стално врти у круг.

Разговор са Светиславом Љубисављевићем, професором физике је водила Јелена Митић Манојловић, професор српског језика и књижевности.

Никола Милошевић – ученик генерације школске 2015/2016.

Никола Милошевић, рођен је 9.2.1997. у Пожаревцу, живи у Сиракову, а ОШ „Вук Караџић“ је завршио у Мајиловцу. У школској 2015/2016. проглашен је учеником генерације на основу постигнутог успеха и бројних активности у којима је учествовао.

Сва четири разреда је завршио одличним успехом са просеком 5,00. Освојио је 2. место на конкурсу за рад на тему Српско-грчки односи кроз историју и награду на конкурсу Пробајте ви шта једемо ми у вртићу „Даница Радосављевић“.

На општинском и на окружном такмичењу у рукомету је са својом екипом освојио 1. место. Током школовања био је члан многобројних секција и редовно узимао учешће у разним прославама у школи и ван ње, где је представљао нашу школу. Представљао је школу на показним вежбама за ученике основних школа и био је члан Ученичког парламента.

Медицинску школу сам уписао пре свега зато школовању није помогла, али је много што волим медицину и зато што сам желео да допринела мом самопоздању и жељи да идеам пре факултета стекнem нека основна знања напред и да остварим све своје циљеве. везана за медицину која ћу на факултету Оно што бих вама, ученицима, желео да проширити. Други разлог је сам статус наше кажем јесте да знање има границе, док их школе, која је међу најбољим школама у округу незнанje нема, како је то рекао наш познати и готово да немам никакве замерке. Једино бих комедиограф. Стога, морате пронаћи предложио да четврта година буде у мотивијају да учите, јер ћете само тако успети и преподневној смени, због обавеза које бити најбољи.

матуранте у тој години очекују. Такође, морам Искористите средњу школу на најбољи могући да додам, да је средњошколско доба најлепше, начин – дружите се, проводите време заједно, и да се тај осећај више неће поновити. или увек нађите време да нешто научите.

Био сам јако срећан када сам чуо да сам ја Посветите се породици пре свега, друштву, проглашен за Ученика генерације. Поред мене, љубави и књизи. Баш тим редоследом, јер када било је и других одличних ученика који су упишете факултет, да бисте у животу радили вредно радили и борили се да постигну добре посао који волите, бићете посвећени свему резултате. У том тренутку схватио сам да се мој овоме, само у супротном смеру. рад уложен кроз четири године заиста исплатио Аржите до себе и пуно среће вам желим у и сећај је био заиста невероватан. даљем животу!

Титула Ученика генерације ми у даљем

Са Николом је разговарала Александра Џаврић III₃

Резултати ученика на смотрама и такмичењима у школској 2015/2016. години

У школској 2015/2016. години ученици наше школе су остварили запажене резултате на такмичењима из различитих предмета и области:

- Коста Грујић, 1/2 - освојено **1. место** на **Ликовној колонији** и **3. место** за ликовни рад на конкурсу „Српско-грчки односи кроз историју“
- Никола Милошевић, 4/2 - освојено **2. место** за литерарни рад на конкурсу „Српско-грчки односи кроз историју“
- Јелена Милисављевић, 1/1 - освојено **2. место** на општинској **Књижевној олимпијади** и **1. место** за ликовни рад на конкурсу „Српско-грчки односи кроз историју“
- Марјановић Кристина, - освојено **2. место** на општинском такмичењу у **стоном тенису**
- Јелена Миленковић, 3/2 - освојено **3. место** на општинском такмичењу из **из Српског језика и језичке културе**
- Јелена Арсић, 1/1 - освојено **3. место** на општинском такмичењу из **Историје**
- Александра Џаврић, 2/3 - освојено **1. место** на општинској и **2. место** на окружној Смотри ученика
- рецитатора Србије „Песниче народа мог“
- Јана Ђорђевић, 2/1 - освојено **2. место** на окружном такмичењу из **Српског језика и језичке културе**
- Софија Пацић, 4/4 - освојено **3. место** на окружном такмичењу из **Енглеског језика**
- Вероника Башић, 1/4 - освојено **2. место** на општинском и **2. место** на окружном такмичењу из **Историје**
- Урош Ранђеловић, 2/4 - освојено **3. место** на општинском , **1.место** на окружном такмичењу и **4. место** на републичком такмичењу из **Историје**
- Дуња Милићић, 2/1 - освојено **1.место** у 1. кругу **4. Међународног такмичења** из **Енглеског језика - HIPPO competition**
- Сања Петрић, 4/5 - освојено **3. место** на **међуокружном** такмичењу из **атлетике- трка на 100 метара**

Екипна такмичења:

Женска екипа атлетичарки – 3. место на међуокружном такмичењу.

Мушка рукометна екипа – 1. места на општинском и окружном такмичењу, као и пласман на међуокружно такмичење.

Мушка екипа у малом фудбалу – 1. место на општинском такмичењу

Такмичење које се не налази у Календару такмичења и смотри ученика средњих, али и основних школа МПНТР, а на којем је наша школа узела учешће је:

HIPPO COMPETITION

HIPPO такмичење је међународно такмичење из енглеског језика које организују и воде волонтери, као и велики број наставника из школа учесница. Без помоћи наставника, било би немогуће водити ово такмичење. Главни циљ такмичења је: повезати ученике из различитих земаља и различитих култура, окупити их и придружити великој мултикултуралној породици.

На HIPPO такмичењу учешће узима стотине школа и хиљаде наставника из Босне и Херцеговине, Бугарске, Албаније, Хрватске, Италије, Македоније, Црне Горе, Словеније, Монголије, Кине, Румуније и Србије, који су омогућили да ово такмичење буде, једино такмичење те врсте у Европи.

Наша школа је школске 2015/2016. године, тачније 5. марта 2016. године, учествовала у такмичењу, такмичило се 10 ученика првог и другог разреда.

Најбољи пласман је постигла **Дуња Милијић**, ученица 2/1 одељења са освојеним **1. местом** у 1. кругу такмичења. Полуфинално такмичење је реализовано у Смедереву крајем марта 2016. године.

У Медицинској школи у Пожаревцу Ученички парламент је основан је 2003. и представља место где ученици остварују своја права на слободу говора, слободу удружила, слободу изражавања сопственог мишљења, развијају демократску културу, усавршавају вештину комуникације и доношења заједничких одлука прихватљивих за све стране.

Ученички парламент је законом загарантована формална институција, која ученицима омогућава демократски начин удружила ради заступања интереса свих ученика у школи, као и учешће ученика у доношењу одлука које се њих непосредно тичу.

Једна од много бројних активности Парламента била је и обележавање Дечје недеље. Том приликом нашу Школу су посетили посетили другари из Дневног боравка за децу и младе ометене у развоју.

За њих су изведене две представе: „И девојчице играју фудбал“ које су извели ученици општег смера одељења 2/2 и луткарска представа „Хигијена“ коју су извела 4 ученика фармацеутског профиле 3/1 и 2/1 одељења.

Након представа прошетали смо школом и упознали се са појединим предметима и простором.

Наставници који су дали свој допринос свему јесу Тина Капларевић, Слађана Аћимовић Талијан, Санја Ивковић, Маја Станчић, Драган Ђирић и Јелена Ђуровић.

УДРУЖЕНИ И УСПЕШНИ

Мијутин Аврамовић,
председник Управног одбора
Црвеног крста и Ивана
Маринковић IV3

Хуман човек
сигурно ће се
одликовати
врлином јунаштва.
Ипак, сваки храбар
човек треба да се
одликује
хуманошћу.

У секцију Црвени крст наши ученици се радо укључују и тако активно сарађују са Институтом за трансфузију крви Србије, Црвеним крстом Србије и Црвеним крстом Пожаревац.

Сарадња са Црвеним крстом у нашој школи има дугу традицију, али прве писане трагове о секцији налазимо тек од 2006. године. Према сведочењу активиста Црвеног крста, бивших ученика и наставника здравствене неге који су сада у пензији, неколико година након формирања Медицинске школе почело је и ангажовање наших наставника и ученика у овој организацији.

У реализацији свих акција ДДК за потребе Института и Опште болнице у Пожаревцу наши ученици учествују као испомоћ стручној екипи. Дугогодишње ангажовање обучених волонтера допринело је да Црвени крст у Пожаревцу буде добитник Захвалнице и носилац Плакете „Најхуманија средина“ коју додељује Црвени крст Србије у знак признања за изузетне резултате на омасовљавању ДДК сваке године.

Поред поменутих акција ДДК ту су још и обележавање: Недеље глобалне безбедности саобраћаја на путевима, Недеље Црвеног крста кроз акцију „Пакет за новорођену бебу“, Националног и Светског дана ДДК, Светског дана борбе против насиља над старим лицима, Недеље безбедности деце у саобраћају, Недеље солидарности, Међународног дана старијих особа, Дечје недеље кроз манифестацију пријема првака у подмладак Црвеног крста, Светског дана хране и борбе против глади,

Међународног дана волонтера. У оквиру пројекта „Акција за здравље“ наши ученици учествују у акцијама поводом обележавања: Светског дана борбе против дроге, Националног и Светског дана борбе против пушења, Светског дана борбе против туберкулозе, Светског дана здравља, Светске недеље дојења, Светског дана срца, Светског дана борбе против дијабетеса, Светског дана борбе против болести зависности, Светског дана борбе против сиде, Међународног дана деце која болују од малигних болести. Од десет кључних области деловања Црвеног крста Пожаревац је и „Прва помоћ и реалистички приказ повреда, стања и оболења“. У реализацији неких задатака из ове области такође учествују наши ученици са својим наставницима.

Обучена екипа прве помоћи Црвеног крста Пожаревац, састављена од ученика и наставника Медицинске школе, учествовала је у здружену тактичко показној вежби свих хитних служби града Пожареваца 28.03.2016. у Костолцу, на обали Дунава, коју је организовао Сектор за ванредне ситуације.

Све активности организоване су и реализоване заједно са Медицинском школом, Црвеним крстом и Заводом за јавно здравље, Домом здравља, Здравственом установом апотека Пожаревац, Општом болницом, Саобраћајном полицијом, Градском управом, Предшколском установом „Љубица Вребалов“, Ватрогасном јединицом, Еколошким друштвом, Омладином ЈАЗАС-а, Удружењем пензионера.

**На семинару „ЧОВЕК - ЧОВЕКУ“,
који је одржан 12.10.2003. у Кладову у
организацији Црвеног крста и
Института за трансфузију крви
Србије, наши ученици стичу звање
„Едуковани волонтер - сарадник у
давалаштву крви“.**

Овакав интензиван рад са младима има за циљ њихово правилно усмерење, изградњу и неговање хуманих вредности и односа, толеранције и разумевања у свим сегментима друштвеног живота. Већи број активности реализовано је кроз вршњачку едукацију. Тако су се практично оспособили за живот и постали стручњаци из разних области медицинске струке.

ПРИЗНАЊА која су додељена школи, наставницима и ученицима. На основу званичног извештаја о додели признања Црвеног крста Србије и Црвеног крста Југославије за период 1981-2015. и Протокола за доделу признања Црвеног крста Пожаревац, Златни знак за значајне резултате у остваривању задатака и циљева Црвеног крста добили су: Медицинска школа 12.05.2007. (примио Бранислав Обрадовић, тада директор школе), наставнице здравствене неге Ружица Лазић и Драгослава Тодоровић 25.05.2007. и Бранислав Обрадовић 20.06.2014. (тада у пензији), а Сребрним знаком награђена је наставница здравствене неге Весна Гајић 29.01.2003. Захвалнице Црвеног крста Србије и Црвеног крста Пожаревац за допринос и залагање у остваривању задатака Црвеног крста примиле су ученице IV4 Милица Маринковић и Милена Ђуричић 12.05.2007.

Приредила: Ружица Лазић, наставник здравствене неге

СТАВОВИ МЛАДИХ ПО ПИТАЊУ ПРЕВЕНЦИЈЕ АДОЛЕСЦЕНТНИХ ТРУДНОЋА

Циљ истраживања је био да сазнамо:

Став младих о адолосцентној трудноћи, порођају или абортусу адолосцентне особе;

Да ли су млади информисани о начинима превенције адолосцентне трудноће;

Да ли би се млади обратили за помоћ и коме у случају малолетничке трудноће;

Какве су додатне активности потребне младима за оснаживање у циљу превенције адолосцентних трудноћа.

Почетком априла 2016. године, спроведено је истраживање на нивоу школе о ставовима младих по питању превенције адолосцентних трудноћа. Истраживањем су координисали педагог Јелена Ђуровић, наставник психологије Валентина Бранковић и ученици чланови психолошке секције одељења 2/5.

Упитник је садржао 15 питања отвореног, затвореног и комбинованог типа.

Узорак су чинили сви ученици школе од 1. до 4. разреда и то од 561 ученика, анкетирању је приступило њих 507. На питање да ли су до сада имали сексуално искуство, већина ученика (360) је одговорила негативно. Они који су сексуално активни, својим одговорима у даљем делу упитника су показали да су одговорни према себи и својим партнерима. Користе неки од видова заштите, али не верују да их то може у потпуности заштитити од различитих полно преносивих болести или трудноће. Остали ученици су такође показали задовољавајући ниво информисаности о начинима превенције адолосцентне трудноће.

Овај упитник нам је показао да ученици наше школе у већем броју немају предрасуде према онима који се нису адекватно заштитили па је то резултирало трудноћом, а она порођајем или абортусом. Сматрају да те особе не треба осуђивати већ им помоћи.

За помоћ у случају нежељених последица, највећи број ученика се изјаснило за родитеље (370 ученика). Друга и трећа опција су пријатељи и лекар.

Као активност која је најбоља превенција адолосцентне трудноће, ученици су навели разговоре са родитељима или барем једним од њих. Друга решења су Саветовалишта за младе, трибине, радионице,...

Резултати овог истраживања су били приказани као део презентације на часовима одељењске заједнице, на савету родитеља, на наставничком већу, али и на секцији педагога браничевског и подунавског округа.

Такође, били су коришћени и за израду паноа у школи који је имао за циљ буђење свести код младих о важности информисања и превенције овако битног питања.

Позориште на отвореном

Posetite naše pozorište
na otvorenom
u četvrtak, 9.juna u 18h,
kako bismo prigodnim
programom obeležili 400
godina od smrti
čuvenog engleskog
književnika,
Vilijama Šekspira

Вилијам Шекспир

(1564-1616)

Поводом 400 година од смрти великог драмског писца Вилијама Шекспира, ученици Медицинске школе, у дворишту, под ведрим небом, у духу Елизабетанског театра, казивали су стихове познатих Шекспирових сонета и глумили антологијске одломке његових драма на енглеском и српском језику.

Био је угледни песник и позоришни писац још за живота, али његова репутација није достигла данашње размере пре 19. века. Од 20. века Шекспирова дела се стално приказују широм света.

Шекспир је умро 1616. године, сахрањен је у Цркви светог Тројства у Стратфорду на Ејвону, а на његовом гробу је, по његовој жељи, написано: „Проклет да је ко ми помери кости“. Иако је било уобичајено да се старе кости избаце и направи места за друге, ова клетва сачувала је Шекспиров гроб од узнемиравања до данашњих дана.

Од Римљана у аманет

Угледни часови су по својој основној шеми и организацији структуирани на уобичајени начин, али на једном вишем и квалитетнијем нивоу где час треба да послужи као узор, углед и модел за рад.

У Виминацијуму, 18. јуна 2016. г, Сања Ивковић, професорка хигијене, Нада Давидовић, професорка анатомије, Наташа Милојевић, професорка енглеског језика и педагог Јелена Ђуровић, реализовале су угледни час са ученицима I1 и I4.

Наставна јединица под називом Наставна јединица Од Римљана у аманет представља корелацију више предмета: хигијена са/и здравственим васпитањем, анатомија и физиологија и енглески језик. и ништа није потпуно ново и непознато приказано ученицима, али је припремљено и реализовано на узоран начин, те може послужити наставницима као пример.

Час је замишљен као корелација три предмета, али је учешће у реализацији часа узео и педагог (у уводном делу кроз игру асоцијација и у завршном делу кроз проверу исхода часа).

С обзиром на то да је час реализован у Виминацијуму, ученици су и искртвено били у прилици да уче о садржају који им је предаван.

Литерарни радови ученика

Живот је увек негде другде

Тихо је, све је тако тихо док се она примиче на прстима душеку на поду. Грубо танано ћебе навлачи преко полуоголих руку. Онда, згрчених шака и колена привучених уза се, лежи сатима. Умор јој не јењава, а болна глад само расте. Маштала је... о животу негде другде.

У другој собици није хладно, тамо гори ватра коју ускоро мора да угаси. У другој собици има места само за троје, а поред два тешка, метална кревета и троје деце, за њу места нема.

Устале је када је и Сунце изашло. Децу је покрила и својим ћебетом, везала густу, црну косу и отишла напоље да набере преостале три јабуке са оближњег дрвета. Скоро увек је ходала боса. Кожа на табанима јој је већ одавно задебљала и усне од жеђи одавно испуцале, али очи, очи су још увек имале сјај. У њима се још увек видела љубав, у њима је још увек било наде. Наде за њих, да ће их исхранити и извести на прави пут. Све што је одувек желела било је да они буду негде другде, да јој деца имају боље од онога што може она да им пружи.

Када су се деца пробудила халапљиво су појела јабуке. Извадила им је и стари хлед из кесе, намазала им мало масти и додала соли на свако парче. И то су халапљиво појели. Радила је то свако јутро, мрштећи се и уздишући, али ни овај пут није узела ни залогај. Пребацивши платнену торбу преко рамена у њу је стрпала остатак хлеба и са децом пошла до града. Живели су на периферији, недалеко од депоније где нико више ни не гради куће.

После читавог сата пешачења стigli су до центра где су се сместили на хладан бетон. Поставивши стару картонску кутију, завалила се о ивицу зграде. Обузета својом децом није ни приметила како их један средњовечни човек посматра. Са гадошћу и прекором кренуо је ка њој и цинично се смејући изговорио је: „Што си их толико па и рађала када немаш чиме да их храниш?“ Зацрвенело јој се лице док је стезала усне. Хтела је све да му каже, све што је њој он урадио. Да је био јачи, да није могла да се одбрани.... Али, скупивши оно мало преосталог достојанства, покупила је своју децу и отишла на други крај града.

Просећи и молећи за било какву помоћ, тако је проводила сате и дане. С поносом гледала је у најстаријет сина. За неких годину дана мораће да крене у школу. Отићи ће они сви у школу, па макар десну руку одсекла, отићи ће. Ишла је и она, али само у прва четири разреда, али је ишла.

Већ је постajalo касно... Она, од умора и изнемогlosti, скоро да није мицала. Седела је празног stomaka, једва гледајући, када је зачула лупкање штикли по бетону. Кроз отежале капке прорвала је и видела познату девојку с којом је у основној делила клупу. Одевена у скупу крзнуену јакну и кратку сукњу мрко је погледа и одмаршила жустро на прославу 25. рођендана своје вршњакиње.

Стиснувши најмлађу и једину четворогодишњу ћерку уза се, помислила је – живот је увек негде другде. Склопила је очи и утишини се предала, вечитој тами.

Николина Аничић III2

Носталгија

Дођу повремено ти дани.

Дани кадаnostалгија покуца на прозор и увуче се у мој живот.

Дани када садашњост не постоји.

Дођу повремено ти дани.

Дани када те цртам у хладноћи и хватам за руку.

Дани када посматрам месец са надом да и ти чиниш исто.

Дођу повремено ти дани.

Дани када ми се чини да те видим у даљини.

Дани када те поново чекам, иако унапред знам исход чекања.

Дођу повремено те ноћи.

Ноћи када си ми потребан.

Ноћи када те замишљам и чврсто грлим како не би поново побегао.

Дођу повремено те ноћи.

Ноћи када лежим промрзла у нади да ћеш доћи да то промениш, као што си увек чинио.

Ноћи када сузама покушавам да сперем nostalгију заједно са тобом.

Дођу повремено ти дани.

Дођу повремено те ноћи.

Увуче се nostalгија.

Дођу повремено ти дани.

Дођу повремено те ноћи.

Али не и ти.

Ти никада не долазиш.

Зорана Спасић IV3

...

Lost in one world You in another Alone..

Surrounded by people that don't exist

Sky full of stars seems so far away I look at the moon you look at dark

But none of us can see..

Two parts of yingyang Goat and Monkey
In circle of life

staring at walls of our own minds finding an answer

Has never been so hard as it is now.

What should we do?

I can't find the exit

You can't find the time

Two hearts, shaped as one

Beating records of sacrifice.

I'm scared. So are you. Is this the end?
Maybe it's the end of world tonight How do I know? How do we know?

All I know is one Take my hand and
you will never be alone again If you stop, I'll make
you move If I stop, just carry me through.

You are miles away..

I'm lost in one world

You in another

Will you let me in?

Will I let you in?

Silence..

It kills..

Me...

Nevena Mišić I3

The sound of silence

It starts with a cry. The first sound we ever make, just a moment after we take our first breath. And everyone is happy, because that's a good thing.
Crying means we are alive.

We meet someone we love for the first time. We hold that person so tight that we can feel their fragile bones under our fingers.
And you smile.
Cause smile means everything is like it's supposed to be.

He writes you a poem. A poem that takes all the colors from the sky just to tell his love for you.
And he laughs.
Because you showed him what love is.

You write him a song. A song that takes all the light from the stars and moon, just to shine through your words.
And you laugh.
Because no one made you that happy.

He whispers you goodbye.
It's too quiet.
You can't hear.

It starts with love.
It starts with a fight, with a conciliation.
It starts with a noise, with a babble.
It starts with long walks.
It starts with holding hands.
It starts with a hug, with a kiss.
It starts with footsteps.
It starts with late night talks.
It starts with a few words.
It starts with a laugh.
It starts with a smile.
It starts with a cry.
It starts with a...
It starts...

Scream.
Shhh

6814 days
Silence.
18 years
Silence.
974 weeks
Silence.
224 months
Silence.
1.87 decades
Silence.
0.0000008121598173816 galactic years
Silence.

It ends with silence.
Shhh

Zorana Spasić IV3

Одрасти нећеш

Спусти главу на јастук од звезда
покриј се небом бојеним тмином.

Ја у свом срцу, осећам бездан,
што лечим гитаром и старом римом.

Ти си још дете, о моја мила,
Осим тога, признати све ћеш.
Тврдоглава јеси, увек си била,
ал' осмех те одаје, одрасти нећеш.

Приметим збуњеност у твоме оку
сваки пут када љубав споменем.
Ти ћутиш и гледаш ме, као у шоку,
јер те две речи носе и промене.

Ти си још дете, о моја мила,
осим тога, признати све ћеш.
Пламен у оку од мене си крила,
ал' срце те одаје, одрасти нећеш.

Не желиш да верујеш да волим те јако.
Нећеш да верујеш у речи и дела.
Нећеш да прекршиш сопствени закон.
"Не веруј ником, није те вредан".

Ти си још дете, о моја мила.
Осим тога, признати све ћеш.
Ти за љубав не би се борила
то те одаје да одрасти нећеш.

Никола Белобрђанин IV2
(2015/2016)

Deus in Absentia

My mother had, undoubtedly, taught me many a thing during my life. One of the first things she'd been adamant to teach me was how to prepare a meal using her special spice – a thing she always insisted on me feasting on, claiming it would keep me strong and healthy.

I never questioned my mother, for as a wise and kind old woman, I believed her unable of deceit. As poor as we were – simple peasants in a village on the very outskirts of our kingdom, we never had the means for proper survival.

Considering our situation, I'd asked my mother many times to bring me with her to work, but she'd always refused for reasons only known to her, only later revealing it was because of her fear of wolves, a fear I believed to be irrational, as sightings of wolves in our area were rare, but I stayed quiet.

The first and only time my mother brought me a pencil and a sheet of paper, I drew a strange, wolf-like creature that would sometimes appear in my dreams, but instead of a dangerous predator, it was docile, more like a dog than a wolf, protecting me from my fears.

I still bear the memory of the moment she had first laid her eyes on it, the glee in her eye that quickly molded into absolute terror, her desperate cries as she locked herself in her room and refused to open the door.

First I thought she was ashamed of her line of work, as she never spoke of it, as many women in our village would, out of desperation, take their clothes off for the visiting nobles.

I could not fathom the idea of my mother being one of those people, but never dared ask, for my mother would always return from work tired and of sour mood. Strange as she was, my mother would always take small periods of time off her work to check on me, making sure I had eaten and did my chores – a responsibility I had willingly taken upon, persistent in my willingness to help in some way or other.

I had not had many people I could call friends, or even acquaintances. Not many were willing to go near our lone hut, in the outskirts of our village, laying atop a steep hill like a deformity.

The only people I'd had contact with, apart from mother, were Doctor Leer, a grumpy old man who'd come to check up on my mother, and the wound that had caused her much discomfort over the years, being as old as I am. A long, thick scar that ran along her thigh, cutting deep into the tissue and staining the otherwise perfectly pale skin. Mother said it had been the courtesy of a stray wolf she'd come upon during her walk home...

Dunja Miljić III1

ЛИКОВНА КОЛОНИЈА

Ликовна колонија је основана школске 2015/2016. године у организацији Татјане Докмановић, професора ликовне културе.

Смисао Колоније је подстицање талентованих ученика на стваралаштво, као и популаризација ликовне уметности, а крајни циљ је организовање изложбе која је такмичарског карактера.

Комисију, која одлучује о три најбоља рада, чине историчари уметности из Галерије Милене Павловић – Барили и Народног музеја Пожаревац.

Прве године, школске 2015/2016. било је 17 учесника и домаћин је била Политехничка школа, а ове школске године учествовало је 27 ученика, Техничка школа у Костолцу била је домаћин. Идеја је да се у наредним годинама све средње школе нађу у улози домаћина.

На првој Колонији Коста Грујић II2, ученик Медицинске школе, је освојио прво место, а исте године освојио и прво место на конкурсу Да се не заборави.

На овогодишњој колонији прво место освојила је Ивана Јанић II1, која је освојила и прво место на конкурсу Српско – грчко пријатељство.

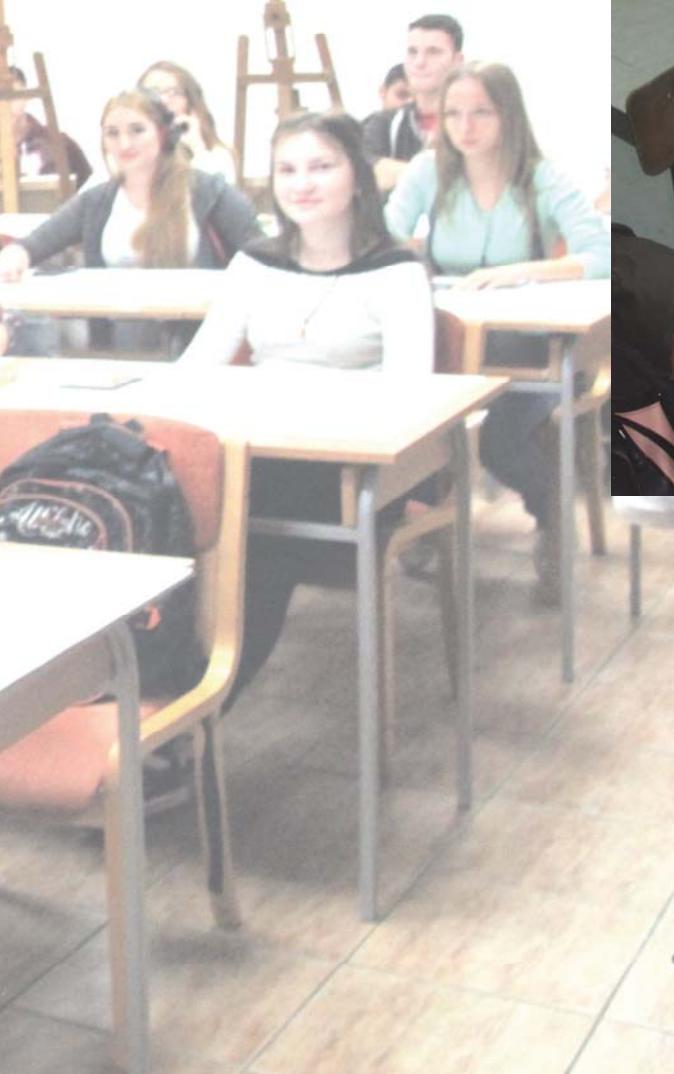
Друго место освојила је Јелена Милисављевић II1, која је прошле године освојила прво место на конкурсу Српско – грчко пријатељство. Такође је награђена и трећим местом на конкурсу Да се не заборави.

Остали ученици наше школе чији су радови били похваљени на овогодишњој Колонији су: Теодора Денчић III1, Милица Давидовић I3, Даница Џокић I3, Јана Јанковић IV2 и Коста Грујић II2.

Учествовале су и Анђела Миланков II4 и Екатарина Петровић II4.

Као резултат двогодишњег рада на Колонији организована је и изложба у Галерији савремене уметности Пожаревац, од 27. децембра 2016. до 12. јануара 2017. Бенд Медицинске школе, пригодним репертуаром, улепшао је отварање изложбе.

Учесници Колоније су активни и у другим Колонијама и различитим такмичењима у региону и Републици.

Ivana Canić II1

Екскурзије

Нови Сад - Суботица - Сомбор

Братислава - Беч - Будимпешта

Лидо ди Језоло - Венеција - Верона-Трст

Матурска екскурзија

Најлепше су успомене одрастања. Трновит, непознат пут пун неочекиваних и занимљивих догађаја лепше се прелази са пријатељима. Ми смо то скоро прешли. Четири дивних година проведених заједно и ево нас скоро на самом kraju. Било је лепо, али највише ћемо памтити последњу екскурзију. Сви заједно, последњи пут на једном прелепом mestu.

За Италију кажу да је земља високе mode и праве љубави, жељно смо чекали да се у то и уверимо. Пут је био дуг и исцрпан, али смо стигли са истим осмехом на лицу са којим смо и кренули. Ноћили смо у Лидо ди Јесолу. Изјутра смо кренули у Верону. Обишли смо трг Бра, Ербе, Синоринија, чувену Арену и Јулијину кућу.

За све љубитеље витештва и борби, Аrena је била право место за уживање. Улазак унутра је истовремено нудио и уживање у разгледању и осећај присуства средњевековних гладијатора.

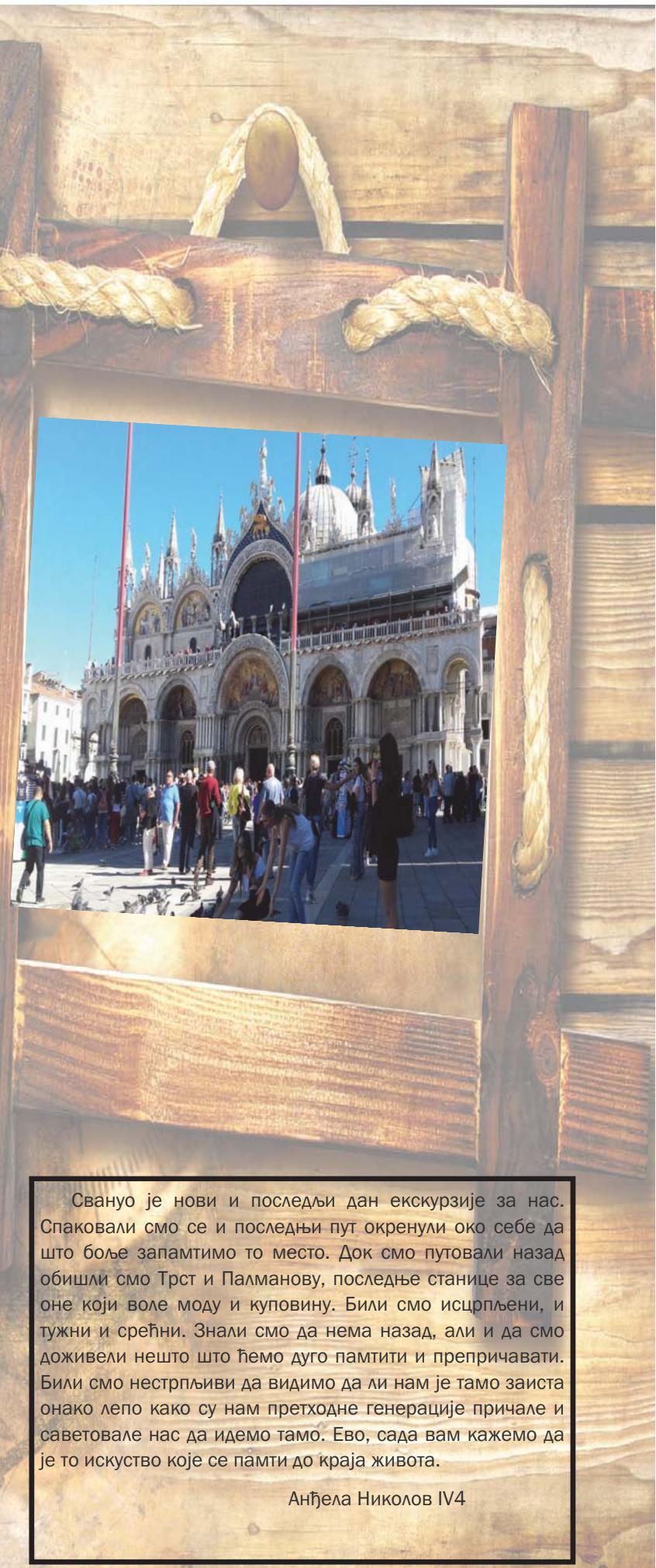
Ипак, најјачи утисак је оставила највећа љубавна прича свих времена, о Ромеу и Јулији. Посетили смо вероватно најпознатији балкон на свету, сликали крај Јулијине бронзане статуе у природној величини и оставили папираће са порукама на зиду у дворишту Јулијине куће. Хтели смо да останемо дуже, свидело нам се да разгледамо уживо нешто о чему смо читали, а сматра се највећим Шекспировим делом.

У повратку за хотел свратили смо у Падову. Ово слободно време проведено по сунчаном дану са пријатељима обележио је обилазак Базилике Св. Антона и трга Прато дела Вале.

Сваке вечери смо имали организоване журке после вечере. Имали смо прилику да пробамо најпознатија италијанска јела, као и да упознамо ученике из других земаља. Видели смо и чули о другим људима, њиховом начину живота и култури.

Трећем дану смо се највише радовали. Венеција, град романтике и чувено туристичко место у североисточној Италији. Имали смо водича који нам је показивао најпознатија историјска места и причао о догађајима у Венцији, говорио је и о Мосту уздаха. Мост уздаха је један од многих мостова у Венецији који је саграђен у 17. веку како би повезао стари и нови, одмах преко пута реке, затвор. Шетња тим мостом представљала је последњи поглед на небо, море, слободу за затворенике који су пролазили туда, те је по томе и добио назив.

Последње вече смо провели на плажи. Било је топло па су се неки и купали, то је био прави одмор за све. Знали смо да нам је то последње вече и трудили смо се да га што лепше проведемо.

Свануо је нови и последњи дан екскурзије за нас. Спаковали смо се и последњи пут окренули око себе да што боље запамтимо то место. Док смо путовали назад обишли смо Трст и Палманову, последње станице за све оне који воле моду и куповину. Били смо исцрпљени, и тужни и срећни. Знали смо да нема назад, али и да смо доживели нешто што ћемо дugo памтити и препричавати. Били смо нестрпљиви да видимо да ли нам је тамо заиста онако лепо како су нам претходне генерације причале и саветовале нас да идемо тамо. Ево, сада вам кажемо да је то искуство које се памти до kraja живота.

Анђела Николов IV4

1909 БЕБА У ЈЕДНОМ ДАНУ

У Србији је 21. маја 2015. године рођено **1909** беба, што је највише рођених беба у једном дану у последњих 20 година.

Извор: <http://www.srbija.gov.rs/stranice/srpski-raspoljiv-1909-bebe-sto-je-veliki-20-godina/>

РЕПЛАНТАЦИЈА ЗУБА Избијени зуб се може вратити на своје место?

Веровали или не, могуће је. Битно је да брзо реагујете, јер је време критично у спасавању зуба. Што је краће зуб напољу, веће су шансе за реплантацију. Истраживања су показала да периодонтални лигаменти остају витални око 30 минута изван алвеоле, тј. лежишта, и управо то време се сматра оптималним за успех реплантације. Зуб можете доставити стоматологу у чаши млека или воде, никако у сувој марамици. Најбоље би било да се зуб стави у марамицу која је натопљена сопственом пљувачком и јави што пре стоматологу. То ће помоћи вашем зубу да дуже живи.

Приредила: Милена Стојковић IV 4

Алкохол и температура

Један од најстаријих природних начина за скидање температуре је масирање алкохолом. Данас се ова, иако делотворна метода, сматра опасном и не препоручује се, нарочито код деце. Зашто? Зато што поред иритације коже и наглог пада температуре праћеног дрхтавицом, може довести и до тровања алкохолом. Најбоље је дете истуширати и дати атиперитик, али само онда ако је температура већа од 38,5°C.

Приредил: Љубица Јовановић IV 1

ЛЕКОВИ ИЛИ ОТРОВИ Отров за пацове као антикоагуланс

Неки лекови поред терапијске имају и неку другу, необичну сврху. Наиме, **варфарин** је антикоагуланс који је првобитно био на тржишту као пестицид против пацова и мишева. Он се још увек користи у те сврхе, али код човека делујући на јетру умањујући количину кључних протеина крви који омогућавају формирање крвних угрушака.

Приредиле: Анђела Рогожарски IV 1

ДЕЛФИНИ И АУТИЗАМ

Делфини, као једне од најпаметнијих животиња, све се више користе у лечењу разних оболења код људи. У Кини, помажу деци оболелој од аутизма. Стручњаци објашњавају да звук делфина умирујуће делује на нервни систем човека.

Извор: <http://www.rts.rs/rtspages/magazin/sr/stories/491/zdravlje/715898/druzbeni-s-delfinim-kako-trebbati.html>

Они као узор свима 2015/2016.

Година за нама засигурно може попримити епитет успешне. С поносом смо испратили матуранте кроз велика врата наше школе, која је од њих направила људе, зреле одрасле особе спремне да се суоче са тек предстојећим животним препекама које их очекују. Са собом су понели непроцењиво и вредно знање. Сада са поносом можемо говорити о њима, а представићемо вам и појединце наше сада бивше али и садашње ученике који су борбено представљали нашу школу на свим школским спортским такмичењима.

За почетак ћемо вам представити најбољу од најбољих. Краљица свих спорта – атлетика, изнедрила је нашу најбољу спортисткињу генерације САЊУ ПЕТРИЋ. Сања нас је већ дужи низ година успешно и хитро представља у трчању спринтерских дисциплина. На самом прошлогодишњем такмичењу у дисциплини 300м остварила је резултет вредан трећег места на међуокружном такмичењу на коме смо и у екипној категорији засијали бронзаним сјајем.

Немогуће је не напоменути и најбољег играча, већ сада традиционалног Новогодишњег турнира у фудбалу, ИГОРА ПАНТИЋА. Већ дужи низ година бави се фудбалом и заиста то ради на одличан начин. Убеђени смо да ће направити велику спортску каријеру и свим срцем навијамо за њега, он је наше горе лист.

Великим успехом можемо сматрати и учешће на окружном такмичењу у рукомету за мушкарце. Наши дечаци су право учешћа стекли победом на општинском нивоу где им већ дужи низ година нема равних. Окусницу

ове екипе чинили су стари матуранти, тако да се надамо да ће и млађи ученици успети да оправдају очекивања и наставити дугогодишњу традицију најбољих.

Својим учешћем су увеличали општинска такмичења представљајући се под именом наше школе и екипе женског

рукомета и одбојке у обе конкуренције, као и мушка екипа кошаркаша.

На пољу појединачних спорта заблистали смо и у стоном тенису, где су Кристина Марјановић и Ана Милутиновић освојиле прво место у општини у екипној конкуренцији.

Бавити се спортом је одговорност према себи. Створити здраву околину и постати човек вредан дивљења. Постати одговорна и борбена личност која је прошла кроз много победе и поразе како би схватила да је живот вечита борба где побеђује онај који никад не одустаје и заувек верује у немогуће. Спорт је ту да нас уједини, удружи и научи правом другарству. Управо такви су наши ученици, борбени и јаки, а ми срећни што смо сви заједно део ове школе коју ћемо заувек само са поносом представљати.

Јована Секулић II2

Сања Петрић

